

nos terræ: hæc sunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manasse.

18. Et Zabulon, ait: Letare Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis.

19. Populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, & thesauros absconditos arenarum.

20. Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo requievit, cepitque brachium, & verticem.

21. Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israël.

22. Dan quoque ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan.

23. Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit.

24. Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum.

25. Ferrum & æs calceamentum eius. Sicut dies iuventutis tuæ, ita & senectus tua.

26. Non est Deus alius ut Deus rectissimi: ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificentiæ eius discurrent nubes,

27. habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna: ejiciet a facie tua inimicum, dicetque: Conterere.

28. Habitabit Israël confidenter, & solus. Oculus Iacob in terra frumenti & vini, cælique caligabunt rore.

29. Beatus es tu Israël: quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

30. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

31. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

32. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

33. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

34. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

35. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

36. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

37. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

38. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

39. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

40. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

41. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

42. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

43. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

illique Iosue substituitur; commendatur propheta Moyses à Dei familiaritate, & factis per ipsum signis.

1. Ascendit ergo Moyses de caespribus Moab super montem Nebo, in verticem Phasga contra Iericho: ostenditque ei Dominus omnem Terram Galaad usque Dan,

2. & universum Nephthali, terramque Ephraim & Manasse, & omnem terram Iuda usque ad mare novissimum,

3. & australem partem, & latitudinem campi Iericho civitatis palmarum usque Segor.

4. Dixitque Dominus ad eum: Hæc est terra, pro qua iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam.

5. Mortuusque est ibi Moyses servus Domini, in Terra Moab, iubente Domino:

6. & sepelivit eum in valle Terræ Moab contra Phogor: & non cognovit homo sepulchrum eius usque in præsentem diem.

7. Moyses centum & viginti annorum erat quando mortuus est: non caligavit oculus eius, nec dentes illius moti sunt.

8. Fleveruntque eum filij Israël in caespribus Moab triginta diebus: & completi sunt dies planctus lugentium Moysen.

9. Iosue verò filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obediunt ei filij Israël, feceruntque sicut præcepit Dominus Moysi.

10. Et non surrexit ultra propheta in Israël sicut Moyses, quem nosset Dominus facie ad faciem,

11. in omnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut faceret in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus servis eius, universæque terræ illius,

12. & cunctam manum robustam, magnaque mirabilia, quæ fecit Moyses coram universo Israël.

13. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

14. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

15. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

16. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

17. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

18. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

19. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

20. Et ait Dominus: Quis similis tui popule, qui salvaris in Domino? securum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

Eodem anno M. 2553. mense 12. ann. 40. ab exitu primâ die mensis. * Supr. 3. 27. & 32. 2. Macb. 2. 4.

* Gen. 12. 7. & 15. 18.

* Toto videlicet mense illo 12.

Anno M. 2553. dimidiato, ante Christum 1451. mense 1. ann. 41. ab exitu.

* Deut. 11. 24.

* Infr. 3. 7. Hebr. 13. 5.

* Deut. 31. 7. & 32. 3. Reg. 2. 2.

LIBER IOSUE, HEBRAICE IEHOSUA.

POST Pentateuchum, qui historiam annorum 2552. cum dimidio ab orbe condito complectitur, sequitur Bibliorum altera pars, ubi intricatio paulatim est temporum ratio. Uno tamen præcipue testimonio Chronologia dirigitur, quo ab exitu ex Ægypto ad iacta Templi fundamenta, anni 480. numerantur, 3. Reg. 6. 1. Eos itaque quam commodè & diligenter fieri poterit investigabimus & adscribemus.

LIBER IOSUE, qui ab ipsomet conscriptus putatur, res memoriæ dignas continet à morte Moysis usque ad mortem ipsiusmet Iosue, quem per annos 17. populum rexisse communit fert opinio. Id autem ex calculis nostris ab anno mundi 2553. ad annum 2570. dirigitur.

CAPUT PRIMUM.

Confortatus Iosue à Domino monet populum ut se ad Iordanis transitum præparent in diem tertium; tribus autem Ruben, Gad, & dimidium Manasse, ut fratres ad promissam terram armati ex conditio præcedant.

I factum est post mortem Moysi servi Domini, ut loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun, ministrum Moysi, & diceret ei:

2. Moyses servus meus mortuus est: surge, & transi Iordanem istum tu & omnis populus tecum, in Terram, quam ego dabo filiis Israël.

3. * Omnem locum, quem calcaverit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moysi.

4. A deserto & Libano usque ad fluvium magnum Euphraten, omnis terra Hethæorum usque ad mare magnum contra solis occasum erit terminus vester.

5. Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ: * sicut fui cum Moysæ, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te.

6. * Confortare, & esto robustus: tu enim sorte divides populo huic Terram, pro qua iuravi patribus suis, ut traderem eam illis.

7. Confortare igitur, & esto robustus valde: ut custodias, & facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyses servus meus: ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis.

8. Non recedat volumen legis huius ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custodias & facias omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam.

9. Ecce præcipio tibi, confortare, & esto robustus. Noli mettere, & noli timere: quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quæcumque perrexeris.

10. Præcepitque Iosue principibus populi, dicens: Transite per medium castrorum, & imperate populo, ac dicitur:

11. Præparate vobis cibaria: * quoniam post diem tertium transibitis Iordanem, & intrabitis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis.

12. Rubenitis quoque & Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse ait:

13. Mementote sermonis, quem præcepit vobis Moyses famulus Domini, dicens: Dominus Deus vester dedit vobis requiem, & omnem Terram.

14. * Uxores vestras, & filij, ac iumenta manebunt in Terra, quam tradidit vobis Moyses trans Iordanem: vos autem transite armati ante fratres vestros, omnes fortes manu, & pugnatæ pro eis,

15. donec det Dominus requiem fratribus vestris sicut & vobis dedit, & possideant ipsi quoque Terram, quam Dominus Deus vester daturus est eis: & sic revertimini in Terram possessionis vestræ, & habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum.

16. Responderuntque ad Iosue, atque dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciemus: & quocumque miseris, ibimus.

17. Sicut obediimus in cunctis Moysi, ita obediemus & tibi: tantum sit Dominus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Moysæ.

18. Qui contradixerit ori tuo, & non obediert cunctis sermonibus, quos præceperis ei, moriatur. Tu tantum confortare, & viriliter age.

* Si que præter Manassæ, quod nondum cessaverat essent necessaria.

* Num. 32. a. & v. 26.

CA.

CAPUT II.

Missi exploratores in urbem Iericho, à Rahab meretrice occultantur, promissa illi omnique illius familia misericordia, incolumiter redeunt in castra.

Eodem ann. 2553. mense 1. ann. 41. ab exitu. Hebr. 11. 31. Iac. 2. 25.

1. Misit igitur Iosue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abscondito: & dixit eis: Ite, & considerate Terram, urbemque Iericho. * Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, & quieverunt apud eam.

2. Nunciatumque est regi Iericho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israël, ut explorarent Terram.

3. Misitque rex Iericho ad Rahab dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt, & omnem Terram considerare venerunt.

* Infr. 6. 17.

4. * Tollensque mulier viros, abscondit, & ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent:

5. cumque porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quò abierunt: persequimini citò, & comprehendite eos.

6. Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipulâ lini, quæ ibi erat.

7. Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Iordanis: illisque egressis statim porta clausa est.

8. Necdum obdormierant qui latebant, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait:

9. Novi quòd Dominus tradiderit vobis Terram: etenim irruit in nos terror vester, & elanguerunt omnes habitatores Terræ.

* Exod. 14. 21.

10. Audivimus quòd * siccaverit Dominus aquas Maris rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Ægypto: * & quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Iordanem: Sehon & Og, quos interfecistis.

11. Et hæc audientes pertimimus, & elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum: Dominus enim Deus vester ipse est Deus in caelo sursum, & in terra deorsum.

* Infr. 6. 22.

12. * Nunc ergo iurate mihi per Dominum, ut quomodò ego misericordiam feci vobiscum, ita & vos faciatis cum

domo patris mei: detisque mihi verum signum,

13. ut salvetis patrem meum & matrem, fratres ac sorores meas, & omnia quæ illorum sunt, & eruatis animas nostras a morte.

14. Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodiderit nos. cumque tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam & veritatem.

15. Demisit ergo eos per funem de fenestra: domus enim eius hærebat muro.

16. Dixitque ad eos: Ad montana descendite, ne forte occurrat vobis reverentes: ibique latitate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram.

17. Qui dixerunt ad eam: Innoxij erimus a iuramento hoc, quo adiurasti nos:

18. si ingredientibus nobis Terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaveris eum in fenestra, per quam demisisti nos: & patrem tuum ac matrem, fratresque & omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam.

19. Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerit, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit.

20. Quòd si nos proderè volueris, & sermonem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc iuramento, quo adiurasti nos.

21. Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat. dimittensque eos ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra.

22. Illi verò ambulantes pervenerunt ad montana, & manserunt ibi tres dies, donec reverterentur qui fuerant persecuti: quærentes enim per omnem viam, non repererunt eos.

23. Quibus urbem ingressis, reversi sunt, & descenderunt exploratores de monte: &, transmissio Iordane, venerunt ad Iosue filium Nun, narraveruntque ei omnia quæ acciderant sibi,

24. atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

CAPUT III.

Siccatur Dei miraculo Iordanem, præeunte arca, populus transit.

1. Igitur Iosue de nocte consurgens movit castra: egredientesque de

Eodem anno & mense.

Se-

Setim, venerunt ad Iordanem ipse, & omnes filij Israël, & morati sunt ibi tres dies.

2. Quibus evolutis transierunt præcones per castrorum medium,

3. & clamare cœperunt: Quando videbitis arcam fœderis Domini Dei vestri, & sacerdotes stirpis Leviticæ portantes eam, vos quoque consurgite, & sequimini præcedentes:

4. sique inter vos & arcam spatium cubitorum duum millium: ut procul videre possitis, & nosse per quam viam ingrediamini: quia prius non ambulastis per eam: & cavete ne appropinquetis ad arcam.

5. Dixitque Iosue ad populum: Sanctificamini: cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia.

6. Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis, & præcedite populum. Qui iussa complentes, tulerunt, & ambulaverunt ante eos.

* Sup. 1. 5.

7. Dixitque Dominus ad Iosue: Hodie incipiam exaltare te coram omni Israël: ut sciant quòd sicut cum * Moysè fui, ita & tecum sim.

8. Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, & dic eis: Cum ingressi fueritis partem aquæ Iordanis, state in ea.

9. Dixitque Iosue ad filios Israël: Accedite huc, & audite verbum Domini Dei vestri.

10. Et rursus: In hoc, inquit, scietis quòd Dominus Deus vivens in medio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chananaeum & Hethæum, Hevæum & Pheræzum, Gergeseum quoque & Iebusæum, & Amorrhæum.

* Ab. 7. 45.

11. * Ecce, arca fœderis Domini omnis terræ antecedit vos per Iordanem.

12. Parate duodecim viros de tribus Israël, singulos per singulas tribus.

13. Et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universæ terræ in aquis Iordanis, aquæ, quæ inferiores sunt, decurrunt atque deficient: quæ autem desuper veniunt, in una mole consistent.

* Die 10. mensis 1.

14. Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, ut transiret Iordanem: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis, pergebant ante eum.

* Infr. 4. 19.

15. Ingressisque eis Iordanem, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis (Iordanis autem ripas alvei sui tempore * messis impleverat)

16. steterunt aquæ descendentes in loco uno, & ad instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe, quæ vocatur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferiores erant, in Mare solitudinis (quod nunc vocatur mortuum) descenderunt, usquequo omnino defecerunt.

17. Populus autem incedebat contra Iericho: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccam humum in medio Iordanis accincti, omnisque populus per arentem alveum transibat.

CAPUT IV.

Duodecim lapides de Iordane sicuti ad posterorum memoriam colliguntur, alique duodecim in ipso Iordane alveo statuuntur.

1. Quibus transgressis, dixit Dominus ad Iosue:

2. Elige duodecim viros singulos per singulas tribus:

3. & præcipe eis ut tollant de medio Iordanis alveo, ubi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis hæc nocte tertioria.

4. Vocavitque Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israël, singulos de singulis tribubus,

5. & ait ad eos: Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanem medium, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, iuxta numerum filiorum Israël,

6. ut sit signum inter vos: & quando interrogaverint vos filij vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lapides?

7. respondebitis eis: Defecerunt aquæ Iordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret eum: idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israël usque in æternum.

8. Fecerunt ergo filij Israël sicut præcepit eis Iosue, portantes de medio Iordanis alveo duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat, iuxta numerum filiorum Israël, usque ad locum, in quo castrametati sunt, ibique posuerunt eos.

9. Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alveo, ubi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam fœderis: & sunt ibi usque in præsentem diem.

10. Sacerdotes autem, qui portabant

R

ar-

arcam, stabant in Iordanis medio, donec omnia completerentur, quæ Iosue, ut loqueretur ad populum, præceperat Dominus, & dixerat ei Moyses. Festinavitque populus, & transiit.

11. Cùmque transissent omnes, transiit & arca Domini, sacerdotesque pergebant ante populum.

12. Filij quoque Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, armati præcedebant filios Israël, sicut eis præceperat Moyses:

13. & quadraginta pugnatorum millia per turmas, & cuneos, incedebant per plana atque campestria urbis Iericho.

14. In die illo magnificavit Dominus Iosue coram omni Israël, ut timerent eum, sicut timebant Moysen, dum adriveret.

15. Dixitque ad eum:

16. Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, ut ascendant de Iordane.

17. Qui præcepit eis, dicens: Ascendite de Iordane.

18. Cùmque ascendissent portantes arcam fœderis Domini, & siccam humum calcare cœpissent, reversæ sunt aquæ in alveum suum, & fluebant sicut ante consueverant.

19. Populus autem ascendit de Iordane, decimo die mensis primi, & castrametati sunt in Galgalis contra Orientalem plagam urbis Iericho.

20. Duodecim quoque lapides, quos de Iordanis alveo sumpserant, posuit Iosue in Galgalis.

21. & dixit ad filios Israël: Quando interrogaverint filij vestri cras patres suos, & dixerint eis: Quid sibi volunt lapides isti?

22. docebitis eos, atque dicetis: Per arentem alveum transiit Israël Iordanem istum.

23. siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu vestro, donec transiretis:

24. sicut fecerat prius in mari rubro, quod siccavit donec transiremus:

25. ut discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum, ut & vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAPUT V.

Terrentur Chanaanæi; circumcisio fit in Galgalis, & Phase celebratur; deficit manna ubi de fructibus terre edunt, & Angelus Domini Iosue apparet.

* Num. 32. 28.

* Die 10. mensis 1.

* Exod. 14. 21.

1. Postquam ergo audierunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitabant trans Iordanem ad Occidentalem plagam, & cuncti reges Chanaan, qui propinqua possidebant magni maris loca, quod siccasset Dominus fluente Iordanis coram filiis Israël donec transirent, dissolutum est cor eorum, & non remansit in eis spiritus, timentium introitum filiorum Israël.

2. Eo tempore ait Dominus ad Iosue: Fac tibi cultros lapideos, & circumcide secundò filios Israël.

3. Fecit quod iusserat Dominus, & circumcidit filios Israël in colle præputiorum.

4. Hæc autem causa est secundæ circumcisionis: Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis masculini, universi bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos viæ circuitus.

5. qui omnes circumcisi erant. Populus autem qui natus est in deserto,

6. per quadraginta annos itineris latissimæ solitudinis incircumcisus fuit: donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, & quibus ante iuraverat ut non ostenderet eis terram lacte & melle manantem.

7. Horum filij in locum successerunt patrum, & circumcisi sunt a Iosue: quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in via aliquis circumciderat.

8. Postquam autem omnes circumcisi sunt, manserunt in eodem castrorum loco, donec sanarentur.

9. Dixitque Dominus ad Iosue: Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis. Vocatumque est nomen loci illius Galgala, usque in præsentem diem.

10. Manseruntque filij Israël in Galgalis, & fecerunt Phase, quartadecima die mensis ad vespertum in campestribus Iericho:

11. & comederunt de frugibus Terræ die altero, azymos panes, & polentam eiusdem anni.

12. Defecitque manna postquam comederunt de frugibus Terræ, nec usi sunt ultra cibo illo filij Israël, sed comederunt de frugibus præsentis anni Terræ Chanaan.

13. Cùm autem esset Iosue in agro urbis Iericho, levavit oculos, & vidit virum stantem contra se, evaginatum tenentem gladium, perrexitque ad eum, & ait: Noster es, an adversariorum?

14. Qui respondit: Nequaquam: sed sum

* Die, ut videtur, sequente, hoc est, 11. mensis primi.

* Dies 14. mensis 1.

* Anno 2553. dimidiato.

sùm princeps exercitus Domini, & nunc venio.

15. Cecidit Iosue pronus in terram. Et adorans ait: Quid Dominus meus loquitur ad servum suum?

* Exod. 3. 5. Ab. 7. 33. 16. Solve, inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum.

CAPUT VI.

Post varios septem dierum circuitus cum arca, Iericho capta funditis deletur, sola servata Rahab cum suis; reedificatori urbis maledicitur.

Redem Anno 2553. Ant. Chr. 1451.

* Hæc circumcisio inchoata videtur post stridie Pasche.

1. Iericho autem clausa erat atque munita, timore filiorum Israël, & nullus egredi audebat aut ingredi.

2. Dixitque Dominus ad Iosue: Ecce dedi in manu tua Iericho, & regem eius, omnesque fortes viros.

3. Circuite urbem cuncti bellatores semel per diem: sic facietis sex diebus.

4. Septimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas, quartum usus est in Iubileo, & præcedant arcam fœderis: septiesque circuibitis civitatem, & sacerdotes clangent buccinis.

5. Cùmque insonuerit vox tubæ longior atque concisior, & in auribus vestris inrepuerit, conclamabit annus populus vociferatione maximâ, & muri funditus corruent civitatis, ingredienturque singuli per locum contra quem steterint.

6. Vocavit ergo Iosue filius Nun sacerdotes, & dixit ad eos: Tollite arcam fœderis: & septem alij sacerdotes tollant septem Iubileorum buccinas, & incedant ante arcam Domini.

7. Ad populum quoque ait: Ite, & circuite civitatem, armati, præcedentes arcam Domini.

8. Cùmque Iosue verba finisset, & septem sacerdotes septem buccinis clangent ante arcam fœderis Domini,

9. omnisque præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concrepabant.

10. Præceperat autem Iosue populo, dicens: Non clamabitis, nec audietur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur: donec veniat dies in quo dicam vobis: Clamate, & vociferamini.

11. Circuivit ergo arca Domini civitatem semel per diem, & reversa in castra, mansit ibi.

12. Igitur Iosue de nocte consurgente, tulerunt sacerdotes arcam Domini.

13. & septem ex eis septem buccinas, quarum in Iubileo usus est: præcedebantque arcam Domini ambulantes atque clangentes: & armatus populus ibat ante eos; vulgus autem reliquum sequebatur arcam; & buccinis personabat.

14. Circuieruntque civitatem secundo die semel, & reversi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus.

15. Die autem septimo, diluculo consurgentes, circuierunt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16. Cùmque septimo circuitu clangent buccinis sacerdotes, dixit Iosue ad omnem Israël: Vociferamini: tradidit enim vobis Dominus civitatem:

17. sitque civitas hæc anathema: & omnia quæ in ea sunt, Domino: sola Rahab meretrix vivat cum universis, qui cum ea in dómo sunt: abscondit enim nuncios quos direximus.

18. Vos autem cavete ne de his, quæ præcepta sunt, quippiam contingatis; & sitis prævaricationis rei, & omnia castra Israël sub peccato sint atque turbentur.

19. Quidquid autem auri & argenti fuerit, & vasorum aneorum ac ferri, Domino consecratur, repositum in thesauro eius.

20. Igitur omni populo vociferante, & clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusque inrepuerit, muri illico corruerunt: & ascendit uniusquisque per locum, qui contra se erat: ceperuntque civitatem.

21. & interfecerunt omnia quæ erant in ea; a viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. Boves quoque & oves & asinos in ore gladij percusserunt.

22. Duobus autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Iosue: Ingredimini domum mulieris meretricis, & producite eam, & omnia quæ illius sunt, sicut illi iuramento firmastis.

23. Ingressisque iuvenes, eduxerunt Rahab, & parentes eius, fratres quoque, & cunctam suppellectilem ac cognitionem illius, & extra castra Israël manere fecerunt.

24. Urbem autem, & omnia, quæ erant in ea, succenderunt; absque auro & argento, & vasis æneis, ac ferro, quæ in ararium Domini consecrarunt.

25. Rahab vero meretricem, & domum patris eius, & omnia quæ habebat,

* Sup. 2. 4. Hebr. 11. 31.

* Heb. 11. 30.

* 2. Mach. 12. 15.

* Sup. 2. 1. & 14.

* Heb. 11. 31.

* Inf. 8. 2. * Hæc postea Salomonis nupta Booz peperit, avum David. Matr. 1. 5.

fecit Iosue vivere, & habitaverunt in medio Israël usque in presentem diem: eò quòd absconderit nuncios, quos miserat ut explorarent Iericho. In tempore illo, imprecatus est Iosue, dicens:

26. * Maledictus vir coram Domino, qui suscitaverit & edificaverit civitatem Iericho. In primogenito suo fundamenta illius iaciat, & in novissimo liberorum ponat fortis eius.

27. Fuit ergo Dominus cum Iosue, & nomen eius vulgatum est in omni terra.

CAPUT VII.

Exploratà urbe Hài cedit populus Israël hostibus propter furtum de anathemate Iericho, quapropter post Iosue lamentationem, missà sorte Achan lapidatur iussu Domini.

1. **F**ilij * autem Israël prævaricati sunt mandatum, & usurpaverunt de anathemate. * Nam Achan filius Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda, tulit aliquid de anathemate: iratusque est Dominus contra filios Israël.

2. Cumque mitteret Iosue de Iericho viros contra Hài, quæ est iuxta Bethaven, ad Orientalem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascendite, & explore Terram. Qui præcepta complentes exploraverunt Hài.

3. Et reversi dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, sed duo, vel tria millia virorum pergant, & deleant civitatem: quare omnis populus frustra vexabitur contra hostes paucissimos?

4. Ascenderunt ergo tria millia pugnantorum. Qui statim a viris urbis Hài, & corruerunt ex eis triginta sex homines: persecutique sunt eos adversarij de porta usque ad Sabarim, & ceciderunt per pro-na fugientes: pertinuitque cor populi, & instar aque liquèfactum est.

6. Iosue verò scidit vestimenta sua, & pronus cecidit in terram coram arca Domini usque ad vesperam, tam ipse quam omnes senes Israël: miseruntque pulverem super capita sua.

7. & dixit Iosue: Heu Domine Deus, quid voluisti traducere populum istum Iordanem fluvium, ut traderes nos in manus Amorrhæi, & perderes? utinam ut cœpimus, mansissemus trans Iordanem.

8. Mi Domine Deus quid dicam, videns

Israëlem hostibus suis terga vertentem?

9. Audient Chananej, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglobati circumdabunt nos, atque debebunt nomen nostrum de terra: & quid facies magno nomini tuo?

10. Dixitque Dominus ad Iosue: Surge, cur iaces pronus in terra?

11. Peccavit Israël, & prævaricatus est pactum meum: tuleruntque de anathemate, & furati sunt atque mentiti, & absconderunt inter vasa sua.

12. Nec poterit Israël stare ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus est anathemate. non erò ultra vobiscum, donec conteratis eum, qui huius sceleris reus est.

13. Surge, sanctifica populum, & dic eis: * Sanctificamini in crastinum: hæc enim dicit Dominus Deus Israël: Anathema in medio tui est Israël: non poteris stare coram hostibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere.

14. Accedetisque manè singuli per tribus vestras: & quicumque tribum sors invenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusque per viros.

15. Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, comburetur igni cum omni substantia sua: quoniam prævaricatus est pactum Domini, & fecit nefas in Israël.

16. Surgens itaque Iosue manè, applicuit Israël per tribus suas, & inventa est tribus Iuda.

17. Quæ cum iuxta familias suas esset oblata, inventa est familia Zare. Illam quoque per domos offerens, reperit Zabdi:

18. cuius domum in singulos dividens viros, invenit Achan filium Charmi, filij Zabdi: filij Zare de tribu Iuda.

19. Et ait Iosue ad Achan: Fili mi, da gloriam Domino Deo Israël, & confitere, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.

20. Responditque Achan Iosue, & dixit ei: Verè ego peccavi Domino Deo Israël, & sic & sic feci.

21. vidi enim inter spolia pallium cocineum valde bonum, & ducentos siclos argenti, regulamque auream quinquaginta siclorum: & concupiscens abstuli, & abscondi in terra contra medium tabernaculi mei, & argentumque fossa humo operui.

22. Misit ergo Iosue ministros: qui cur-

Eodem ann. 2553.
* Infr. 22.
* 1. Par. 2.
7.

Eodem ann. 2553.

* Supr. 6.
24.

* Supr. 7. 4.

rentes ad tabernaculum illius, repererunt cuncta abscondita in eodem loco, & argentum simul.

23. Auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Israël, profereruntque ante Dominum.

24. Tollens itaque Iosue Achan filium Zare, argentumque & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boves & asinos & oves, ipsumque tabernaculum, & cunctam supellectilem: (& omnis Israël cum eo) duxerunt eos ad Vallem Achor:

25. ubi dixit Iosue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidavitque eum omnis Israël: & cuncta quæ illius erant, igne consumpta sunt.

2. **R**eg. 18. 17.
* 2. Reg. 18. 17.
* Leo. 20.
7.
* Num. 21.
18.
* Supr. 3. 5.
1. Reg. 16.
5.

CAPUT VIII.

Expugnata Hài rex eius suspenditur, erecto altari lapideo: Deuteronomium super lapides scribitur, & populo benedicuntur.

1. **D**ixit autem Dominus ad Iosue: Ne timeas, neque formides: tolle tecum omnem multitudinem pugnantium, & consurgens ascende in oppidum Hài. ecce tradidi in manu tua regem eius, & populum, urbemque & terram.

2. Faciesque urbi Hài, & regi eius, * sicut fecisti Iericho, & regi illius: prædam verò, & omnia animantia diripiatis vobis: pone insidias urbi post eam.

3. Surrexitque Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, ut ascenderent in Hài: & electa triginta millia virorum fortium misit nocte,

4. præcepitque eis, dicens: Ponite insidias post civitatem: nec longius recedatis: & eritis omnes parati.

5. ego autem, & reliqua multitudo, quæ mecum est, accedemus ex adverso contra urbem. Cùmque exierint contra nos, * sicut ante fecimus, fugiemus, & terga vertemus:

6. donec persequente: ab urbe longius protrahantur: putabunt enim nos fugere sicut prius.

7. Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, consurgentis de insidiis, & vastabitis civitatem: tradetque eam Do-

Eodem ann. 2553.

* Supr. 6.
24.

* Supr. 7. 4.

minus Deus vester in manus vestras.

8. Cùmque ceperitis, succendite eam, & sic omnia facietis, ut iussi.

9. Dimisitque eos, & perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntque inter Bethel, & Hài, ad Occidentalem plagam urbis Hài: Iosue autem nocte illà in medio mansit populi,

10. surgensque diluculo recensuit socios, & ascendit cum senioribus in fronte exercitùs, vallatus auxilio pugnantium.

11. Cùmque venissent, & ascendissent ex adverso civitatis, steterunt ad Septentrionalem urbis plagam, inter quam & eos erat vallis media.

12. Quinque autem millia viros elegerat, & posuerat in insidiis inter Bethel & Hài: ex occidentali parte eiusdem civitatis:

13. omnis verò reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita ut novissimi illius multitudinis Occidentalem plagam urbis attingerent. Abiit ergo Iosue nocte illà, & stetit in vallis media.

14. Quod cum vidisset rex Hài, festinavit manè, & egressus est cum omni exercitu civitatis, direxitque aciem contra desertum, ignorans quòd post tergum laterent insidie.

15. Iosue verò, & omnis Israël cesserunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitudinem viam.

16. At illi vociferantes pariter, & se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cùmque recessissent a civitate,

17. & ne unus quidem in urbe Hài & Bethel remansisset qui non persequeretur Israël (sicut eruperant aperta oppida relinquentes,)

18. dixit Dominus ad Iosue: Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hài, quoniam tibi tradam eam.

19. Cùmque elevasset clypeum ex adverso civitatis, insidie, quæ latebant, surrexerunt confestim: & pergentes ad civitatem, ceperunt, & succenderunt eam.

20. Viri autem civitatis, qui persequerentur Iosue, respicientes & videntes fumum urbis ad cælum usque consendere, non potuerunt ultra huc illucque diffugere: præsertim cum hi, qui simulaverant fugam, & tendebant ad solitudinem, contra persequentes fortissime restitissent.

21. Vidensque Iosue & omnis Israël quòd capta esset civitas, & fumus urbis ascenderet, reversus percussit viros Hài.

22. Siquidem & illi qui ceperant &

succenderant civitatem, egressi ex urbe contra suos, medios hostium ferire cœperunt. Cùm ergo ex utraque parte adversarij cœderentur, ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur.

23. regem quoque urbis Haï apprehenderunt viventem, & obtulerunt Iosue.

24. Igitur omnibus interfectis, qui Israëllem ad deserta tendentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio corruentibus, reversi filij Israël percusserunt civitatem.

25. Erant autem qui in eodem die considerant a viro usque ad mulierem, duodecim millia hominum, omnes urbis Haï.

26. Iosue verò non contraxit manum, quam in sublime porreixerat, tenens clypeum donec interficerentur omnes habitatores Haï.

27. Iumenta autem & prædam civitatis dividerunt sibi filij Israël, sicut præceperat Dominus Iosue.

28. Qui succendit urbem, & fecit eam tumulum sempiternum:

29. regem quoque eius suspendit in pabulo usque ad vesperam & solis occasum. Præcepitque Iosue, & deposuerunt eum magno acervo lapidum, qui permanet usque in presentem diem.

30. Tunc edificavit Iosue altare Domino Deo Israël in monte Hebal:

* Exod. 20.

25.

Deut. 27. 5.

31. * sicut præceperat Moyses famulus Domini filiis Israël, & scriptum est in volumine legis Moysi: Altare verò de lapidibus impolitis, quos ferrum non tetigit: & obtulit super eo holocausta Domino, immolavitque pacificas victimas.

32. Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moysi, quod ille digesserat coram filiis Israël.

33. Omnis autem populus, & maiores natu, ducesque ac indices stabant ex utraque parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam fœderis Domini, ut advena ita & indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israël.

34. Post hæc legit omnia verba benedictionis & maledictionis, & cuncta quæ scripta erant in legis volumine.

35. Nihil ex his, quæ Moyses iusserat, reliquit intactum, sed universa replicavit coram omni multitudine Israël, mu-

lieribus ac parvulis & advenis, qui inter eos morabantur.

CAPUT IX.

Gabaonite simulatione longi itineris impo-
nentes Iosue & principibus Iracitarum,
interposito iuramento salvantur,
insecuto tamen murmure, perpetuo famulitio adstringuntur.

1. Quibus auditis, cuncti reges trans Iordanem, qui versabantur in montanis & campestribus, in maritimis ac littore magni maris, hi quoque qui habitabant iuxta Libanum, Hethæus & Amorrhæus, Chanaanæus, Pheræus, & Hevæus, & Iebusæus

2. congregati sunt pariter, ut pugnantur contra Iosue & Israël uno animo, eademque sententiâ.

3. At hi, qui habitabant in Gabaon, audientes cuncta quæ fecerat Iosue, Iericho & Haï:

4. & callidè cogitantes tulerunt sibi cibaria, saccos veteres asinis imponentes, & utres vinarios scissos atque consutos,

5. calceamenta quoque perantiqua quæ ad indicium vetustatis pitaciis consuta erant, induit veteribus vestimentis: panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri erant, & in frusta comminuti:

6. perrexeruntque ad Iosue, qui tunc morabatur in castris Galgala. & dixerunt ei, atque simul omni Israël: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntque viri Israël ad eos, atque dixerunt:

7. Ne fortè in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, & non possimus fœdus inire vobiscum.

8. At illi ad Iosue, Servi, inquit, tui sumus. Quibus Iosue ait: Quinam estis vos? & unde venistis?

9. Responderunt: De terra longinqua valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui. Audivimus enim famam potentia eius, cuncta quæ fecit in Ægypto,

10. * & duobus regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans Iordanem, Sehon regi Hesebon, & Og regi Basan, qui erat in Astaroth:

11. dixeruntque nobis seniores, & omnes habitatores Terræ nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longissimam viam, & occurrite eis, & dicitè: Servi vestri sumus, fœdus inite nobiscum.

Eodem

Anno M.

2553.

Ant. Chr.

1451. ab

exitu 41.

* Num. 21.

13.

12. En,

12. En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, ut veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustate nimia comminuti.

13. utres vini novos implevimus, nunc rupti sunt & soluti. vestes & calceamenta quibus induimur, & quæ habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita sunt, & pene consumpta.

14. Susceperunt igitur de cibariis eorum, & os Domini non interrogaverunt.

* 1. Reg. 21.

2.

15. * Fecitque Iosue cum eis pacem, & inito fœdere pollicitus est quòd non occiderentur: principes quoque multitudinis iuraverunt eis.

16. Post dies autem tres initi fœderis, audierunt quòd in vicino habitarent, & inter eos futuri essent.

17. Moveruntque castra filij Israël, & venerunt in civitates eorum die tertio, quarum hæc vocabula sunt, Gabaon, & Caphira, & Beroth, & Cariathiarim.

18. Et non percusserunt eos, eò quòd iurassent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israël. Murmuravit itaque omne vulgus contra principes.

19. Qui responderunt eis: Iuravimus illis in nomine Domini Dei Israël, & idcirco non possumus eos contingere.

20. Sed hoc faciemus eis: Reserventur quidem ut vivant, ne contra nos ira Domini concitetur, si peieraverimus:

21. sed sic vivant, ut in usus universæ multitudinis ligna cædant, aquasque comportent. Quibus hæc loquentibus:

22. vocavit Gabaonitas Iosue, & dixit eis: Cur nos decipere fraude voluistis, ut diceretis: Procul valde habitamus a vobis, eùm in medio nostri sitis?

23. Itaque sub maledictione eritis, & non deficiet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque comportans in domum Dei mei.

24. Qui responderunt: Nunciatum est nobis servis tuis, quòd promississet Dominus Deus tuus Moysi servo suo ut traderet vobis omnem Terram, & disperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valdè, & providimus animabus nostris, vestro terrore compulsi, & hoc consilium inivimus.

25. Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum videtur, fac nobis.

26. Fecit ergo Iosue ut dixerat, & liberavit eos de manu filiorum Israël, ut non occiderentur.

27. Decrevitque in illo die eos esse in

ministerio cuncti populi, & altaris Domini, cædentes ligna, & aquas comportantes, usque in presens tempus, in loco, quem Dominus elegerat.

CAPUT X.

Quinque reges oppugnantem urbem Gabaon, immoto sole unius diei spatio, vincuntur; & ex spelunca extrahuntur suspenduntur, pluresque alii reges & civitates excinduntur.

1. QUÆ cùm audisset Adonisedec rex Ierusalem, quòd scilicet cepisset Iosue Haï, & subvertisset eam (sicut enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit Haï, & regi illius) & quòd transfugissent Gabaonitas ad Israël, & essent fœderati eorum,

2. timuit valde. Urbs enim magna erat Gabaon, & una civitatum regalium, & maior oppido Haï, omnesque bellatores eius fortissimi.

3. Misit ergo Adonisedec rex Ierusalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, & Iaphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens:

4. Ad me ascendite, & ferte præsidium, ut expugnemus Gabaon, quare transfugerit ad Iosue, & ad filios Israël.

5. Congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorrhæorum: rex Ierusalem, rex Hebron, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis, & castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantem eam.

6. Habitatores autem Gabaon urbis obsessæ miserant ad Iosue, qui tunc morabatur in castris apud Galgalam, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum tuorum: ascende citò, & libera nos, ferque præsidium: conveniunt enim adversum nos omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in montanis.

7. Ascenditque Iosue de Galgalis, & omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi.

8. Dixitque Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi resistere poterit.

9. Irruit itaque Iosue super eos repente, tota nocte ascendens de Galgalis.

10. Et * conturbavit eos Dominus a facie Israël: contrivitque plagâ magnâ in Gabaon, ac persecutus est eos per viam ascensus Beth horon, & percussit usque Azeca & Maceda.

Eodem

ann. 2553.

desinente.

* Confer

cum 1. Reg.

7. 10.

11. Cùm-

11. Cumque fugerent filios Israel, & essent in descensu Beth horon, Dominus misit super eos lapides magnos de caelo usque ad Azeca; & mortui sunt multo plures lapidibus grandinis, quam quos gladio percusserant filij Israel.

12. Tunc locutus est Iosue Domino in die, qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis: Sol contra Gabaa non movearis, & Luna contra vallem Aialon.

13. Steteruntque Sol & Luna, donec ulcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro iustorum? Stetit itaque Sol in medio caeli, & non festinavit occumbere spatio unius diei.

14. Non fuit antea nec postea tam longa dies, obediens Domino voci hominis, & pugnante pro Israel.

15. Reversusque est Iosue cum omni Israel in castra Galgala.

16. Fugerant enim quinque reges, & se absconderant in spelunca urbis Maceda.

17. Nunciavitque est Iosue quod inventi essent quinque reges latentes in spelunca urbis Maceda.

18. Qui praecepit sociis, & ait: Volvite saxa ingentia ad os speluncae, & ponite viros industrios, qui clausos custodiant.

19. Vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, & extremos quosque fugientium cadite: nec dimittatis eos urbium suarum intrare praesidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras.

20. Cesis ergo adversariis plagâ magnâ, & usque ad internecionem pene consumptis, hi, qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt civitates unitas.

21. Reversusque est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, ubi tunc erant castra, sani & integro numero: nullusque contra filios Israel mutire ausus est.

22. Praecipitque Iosue, dicens: Aperite os speluncae, & producite ad me quinque reges, qui in ea latitant.

23. Feceruntque ministri ut sibi fuerat imperatum: & eduxerunt ad eum quinque reges Merom, regem Ierusalem, regem Hebron, regem Ierimoth, regem Lachis, regem Eglon.

24. Cumque educti essent ad eum, vocavit omnes viros Israel, & ait ad principes exercitus qui secum erant: Ite, & ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum pertexissent, & subiectorum colla pedibus calcarent,

25. rursus ait ad eos: Nolite timere, nec paveatis, confortamini & estote robusti: sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adversum quos dimicatis.

26. Percussitque Iosue, & interfecit eos, atque suspendit super quinque stipes: fueruntque suspensi usque ad vespertum.

27. Cumque occumberet sol, praecepit sociis ut deponerent eos de patibulis. Qui depositos procecerunt in speluncam, in qua latuerant, & posuerunt super os eius saxa ingentia, quae permanent usque in praesens.

28. Eodem quoque die Macedam cepit Iosue, & percussit eam in ore gladij, regemque illius interfecit, & omnes habitatores eius: non dimisit in ea saltem parvas reliquias. Fecitque regi Maceda, sicut fecerat regi Iericho.

29. Transivit autem cum omni Israel de Maceda in Lebna, & pugnabat contra eam:

30. quam tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel: percusseruntque urbem in ore gladij, & omnes habitatores eius. non dimiserunt in ea ullas reliquias. Feceruntque regi Lebna, sicut fecerat regi Iericho.

31. De Lebna transivit in Lachis cum omni Israel: & exercitu per gryum disposito oppugnabat eam.

32. Tradiditque Dominus Lachis in manus Israel, & cepit eam die altero, atque percussit in ore gladij, omnemque animam, quae fuerat in ea, sicut fecerat Lebna.

33. Eo tempore ascendit Horam rex Gazer, ut auxiliaretur Lachis: quem percussit Iosue cum omni populo eius usque ad internecionem.

34. Transivitque de Lachis in Eglon, & circumdedit.

35. atque expugnavit eam eadem die: percussitque in ore gladij omnes animas, quae erant in ea iuxta omnia quae fecerat Lachis.

36. Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, & pugnavit contra eam:

37. cepit eam, & percussit in ore gladij, regem quoque eius, & omnia oppida regionis illius, universasque animas, quae in ea fuerant commoratae: non reliquit in ea ullas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & Hebron, cuncta quae in ea reperit consumens gladio.

* Deut. 21. 23.

* Hic explicat anno 2553. 1. sup. quo eam oppugnavit. Hac autem & quae sequuntur usque ad finem c. 11. ad an. 2560. extendenda videntur, ut patet ex petitione Calabi infra c. 14.

Ab autumno anni 2554. quo post cessationem Manne, Israelitis terram serere primam contigit, numerandus est annus 1. 2554. & radix baticorum hinc fignenda.

* Sup. 6. 2.

* Novum scilicet, cum prior ante suspensus fuerit, sup. 25.

38. Inde reversus in Dabir,

39. cepit eam atque vastavit: regem quoque eius atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii: non dimisit in ea ullas reliquias: sicut fecerat Hebron & Lebna & regibus earum, sic fecit Dabir & regi illius.

40. Percussit itaque Iosue omnem Terram montanam & meridianam atque campestram, & Asedoth cum regibus suis: non dimisit in ea ullas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut praeceperat ei Dominus Deus Israel.

41. a Cadesbarne usque Gazam. Omnem Terram Gosen usque Gabaa,

42. uniuersosque reges, & regiones eorum uno impetu cepit atque vastavit: Dominus enim Deus Israel pugnavit pro eo.

43. reversusque est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala.

CAPUT XI.

Expugnat Iosue regem Iabin cum aliis plurimis regibus ac populis, omnia servans quae Dominus Moysi praeceperat.

Anno M. 1. 2560. Ant. Chr. 1444. QUAERENS cum audisset Iabin rex Asor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem Seme-

ron, atque ad regem Achsaph: 2. ad reges quoque Aquilonis, qui habitabant in montanis & in planitie contra meridiem Ceneroth, in campestribus quoque & in regionibus Dor iuxta mare: 3. Chananaeum quoque ab Oriente & Occidente, & Amorrhæum atque Hebraeum ac Pherezaeum & Iebusæum in montanis: Heveaem quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha.

4. Egressique sunt omnes cum turmis suis, sicut populus multus nimis sicut arena, quae est in littore maris, equi quoque & currus immense multitudinis.

5. Conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom, ut pugnarent contra Israel.

6. Dixitque Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim ac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel: & quos eorum subnervabis, & currus igne combures.

7. Venitque Iosue, & omnis exercitus cum eo adversus illos ad Aquas Merom subito, & irruerunt super eos,

8. tradiditque illos Dominus in manus

Israel. Qui percusserunt eos, & persecuti sunt usque ad Sidonem magnam, & Aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad Orientalem illius partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimitteret ex eis reliquias:

9. fecitque sicut praeceperat ei Dominus, equos eorum subnervavit, & currusque combussit igni.

10. Reversusque statim cepit Asor: & regem eius percussit gladio. Asor enim antiquitus inter omnia regna haec principatum tenebat.

11. Percussitque omnes animas, quae ibidem morabantur: non dimisit in ea ullas reliquias, sed usque ad internecionem universa vastavit, ipsamque urbem peremit incendio.

12. Et omnes per circuitum civitates, regesque earum cepit, percussit atque delevit, sicut praeceperat ei Moyses famulus Domini.

13. Absque urribus, quae erant in collibus, & in tumulis site, ceteras succendit Israel: unam tantum Asor munitissimam flamma consumpsit.

14. Omnemque praedam istarum urbium ac iumenta diviserunt sibi filij Israel, cunctis hominibus interfecit.

15. Sicut praeceperat Dominus Moysi servo suo, ita praecepit Moyses Iosue, & ille universa complevit: non praeiit de universis mandatis, nec unum quidem verbum quod iusserat Dominus Moysi.

16. Cepit itaque Iosue omnem Terram montanam, & meridianam, terramque Gosen, & planitiem, & Occidentalem plagam, montemque Israel, & campestria eius.

17. & partem montis, quae ascendit Seir usque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon: omnes reges eorum cepit, percussit, & occidit.

18. Multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos.

19. Non fuit civitas quae se traderet filiis Israel, praeter Heveaem, qui habitabat in Gabaa: omnes enim bellando cepit.

20. Domini enim sententia fuerat, ut indurarentur corda eorum, & pugnarent contra Israel, & caderent, & non mererentur ullam clementiam, ac perirent, sicut praeceperat Dominus Moysi.

21. In illo tempore venit Iosue, & interfecit Enacim de montanis, Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda & Israel, urbesque eorum delevit.

* Eccli. 46. 5. Isai. 28. 27.

* Deut. 7. 1.

* Exod. 34. 11. Deut. 7. 1.

* Toto videlicet sexennio, ut patebit infra c. 14. 10.

122. Non reliquit ullum de stirpe Enacim, in Terra filiorum Israël: absque civitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus solis reliqui sunt.

123. Cepit ergo Iosue omnem Terram, sicut locutus est Dominus ad Moysen, & tradidit eam in possessionem filiis Israël secundum partes & tribus suas: & quiete vitque Terra a praeliis.

Infr. 14. 15.

CAPUT XII. Numerantur reges 31. circa & ultra Iordanem, quos perusserunt Moyses & Iosue.

1. Hi sunt reges, quos perusserunt filii Israël, & possederunt Terram eorum trans Iordanem ad solis ortum, a torrente Arnon usque ad montem Hermon, & omnem Orientalem plagam, quae respicit solitudinem.

2. Sehon rex Amorrhæorum, qui habitabit in Hesebon, dominatus est ab Arorè, quae sita est super ripam torrentis Arnon, & mediae partis in valle, dimidiaeque Galaad, usque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Ammon.

3. & a solitudine usque ad Mare Ceneroth contra Orientem, & usque ad Mare deserti, quod est mare salissimum, ad Orientalem plagam per viam quae ducit Bethsimoth: & ab australi parte, quae subiacet Aseboth, Phasga.

4. Terminus Og regis Basan, de reliquiis Raphaim, qui habitavit in Astaroth, & in Edrai, & dominatus est in monte Hermon, & in Salecha, atque in universa Basan, usque ad terminos.

5. Gessuri, & Machati, & dimidia partis Galaad: terminos Sehon regis Hesebon.

6. Moyses famulus Domini, & filii Israël percusserunt eos, tradiditque Terram eorum Moyses in possessionem Rubenitis, & Gaditis, & dimidiae tribui Manasse.

7. Hi sunt reges terrae, quos percussit Iosue & filii Israël trans Iordanem ad Occidentalem plagam, a Baalgad in campo Libani, usque ad montem, cuius pars ascendit in Seir: tradiditque eam Iosue in possessionem tribubus Israël, singulis partes suas.

8. tam in montanis quam in planis atque campestribus. In Aseboth, & in solitudine, ac in meridie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Hevæus & Iebusæus.

Hoc caput est vetuti premissio ad divisionem terrae sequentem, ut videatur a quibus Regibus fuerit antea possessa.

9. Rex Ierichò unus: rex Haï, quae est ex latere Bethel, unus: rex Ierusalem unus, & rex Hebron unus.

10. rex Jerimoth unus, rex Lachis unus, & rex Eglon unus, & rex Gazer unus, & rex Dabir unus, & rex Gader unus, & rex Herma unus, & rex Hered unus, & rex Lebna unus, & rex Odullam unus, & rex Maceda unus, & rex Bethel unus, & rex Taphua unus, & rex Opher unus, & rex Aphec unus, & rex Saron unus, & rex Madon unus, & rex Asor unus, & rex Semeron unus, & rex Achsaph unus, & rex Thenac unus, & rex Maggedo unus, & rex Cadès unus, & rex Iachanan Carmeli unus, & rex Dor, & provinciae Dor unus, & rex Gentium Galgal unus, & rex Thersa unus: omnes reges triginta unus.

CAPUT XIII. Iubet Dominus Iosue ut terram occupatam Israëlitis dividat: recensentur iam ante assignatæ portiones Ruben, Gad, & dimidiae tribui Manasse trans Iordanem.

1. Iosue senex, prope ætate ætatis erat, & dixit Dominus ad eum: Senisti, & longævus es, terraque latissima derelicta est, quae necdum sorte divisa est: omnis videlicet Galilæa, Philisthiim, & universa Gessuri.

2. omnis videlicet Galilæa, Philisthiim, & universa Gessuri.

3. A fluviò turbido, qui irrigat Ægyptum, usque ad terminos Accaron contra Aquilonem: Terra Chanaan, quae in quinque regulos Philisthiim dividitur, Gazaos, & Azotios, Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas.

4. Ad meridiem verò sunt Hevæi, omnis Terra Chanaan, & Maara Sidoniorum usque Apheca & terminos Amorrhæi, & eiusque confinia. Libani quoque regio contra Orientem a Baalgad sub monte Hermon, donec ingrediariis Emath.

5. Omnium qui habitant in monte a Libano usque ad Aquas Maserephoth, universis Sidonij. Ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israël. Veniat ergo in partem hereditatis Israël, sicut precepi tibi.

6. Et nunc divide terram in possessionem

7. Et nunc divide terram in possessionem

8. Et nunc divide terram in possessionem

9. Et nunc divide terram in possessionem

Anno M. 2560. ætatis Iosue circiter 101.

nem novem tribubus, & dimidiæ tribui Manasse,

8. eum qua Ruben & Gad possederunt terram, * quam tradidit eis Moyses famulus Domini trans fluentia Iordanis, ad orientalem plagam.

9. Ab Arorè, quae sita est in ripa torrentis Arnon, & in vallis medio, universaque campestris Medaba, usque Dibon. & cunctas civitates Sehon, regis Amorrhæi, qui regnavit in Hesebon usque ad terminos filiorum Ammon.

10. & Galaad, ac terminum Gessuri & Machati, & omnem montem Hermon, & universam Basan, usque ad Salecha,

11. omne regnum Og in Basan, qui regnavit in Astaroth & Edraï, ipse fuit de reliquiis Raphaim: percussitque eos Moyses, atque delevit.

12. Nolueruntque disperdere filii Israël Gessuri & Machati: & habitaverunt in medio Israël usque in præsentem diem.

13. * Tribui autem Levi non dedit possessionem: sed sacrificia & victimæ Domini Dei Israël, ipsa est eius hereditas, sicut locutus est illi.

14. Dedit ergo Moyses possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas.

15. Fuitque terminus eorum ab Arorè, quae sita est in ripa torrentis Arnon, & in valle eiusdem torrentis media: universam planitiem, quae ducit Medaba,

16. & Hesebon, cunctosque viculos earum, qui sunt in campestribus: Dibon quoque, & Bamothbaal, & oppidum Baalmaon,

17. & Iassa, & Cedimoth, & Mephaath, & Carithaim, & Sabama, & Sarathasar in monte convallis.

18. Bethphogor & Aseboth, Phasga & Bethesimoth,

19. & omnes urbes campestris, universaque regna Sehon regis Amorrhæi, qui regnavit in Hesebon, * quem percussit Moyses cum principibus Madian: Hevæum, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe duces Sehon habitatores Terræ.

20. Et Balaam filium Beor ariolum occiderunt filii Israël gladio cum ceteris interfecit.

21. Factusque est terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius. Hæc est possessio Rubenitarum per cognationes suas urbium & viculorum.

22. Deditque Moyses tribui Gad & filiis eius per cognationes suas possessionem, cuius hæc divisio est.

25. Terminus Iaser, & omnes civitates Galaad, & dimidiam partem terræ filiorum Ammon, usque ad Arorè, quae est contra Rabba.

26. & ab Hesebon, usque Ramoth, Masphe & Betonim: & a Manaim usque ad terminos Dabir.

27. in valle quoque Betharan, & Bethnemra, & Sochoth, & Saphon reliquam partem regni Sehon regis Hesebon: huius quoque finis, Iordanis est usque ad extremam partem maris Cenereth trans Iordanem ad orientalem plagam.

28. hæc est possessio filiorum Gad per familias suas, civitates, & villa earum.

29. Dedit & dimidiæ tribui Manassæ, filiisque eius iuxta cognationes suas possessionem,

30. cuius hoc principium est: a Manaim universam Basan, & cuncta regna Og regis Basan, omnesque vicos Iair, qui sunt in Basan, sexaginta oppida.

31. & dimidiam partem Galaad, & Astaroth, & Edraï urbes regni Og in Basan: filii Machir, filii Manasse dimidiae parti filiorum Machir iuxta cognationes suas.

32. Hanc possessionem divisit Moyses in campestribus Moab trans Iordanem contra Iericho ad Orientalem plagam.

33. * Tribui autem Levi non dedit possessionem: quoniam Dominus Deus Israël ipse est possessio eius, ut locutus est illi.

34. Hanc possessionem divisit Moyses in campestribus Moab trans Iordanem contra Iericho ad Orientalem plagam.

35. Tribui autem Levi non dedit possessionem: quoniam Dominus Deus Israël ipse est possessio eius, ut locutus est illi.

CAPUT XIV. Caleb accipit Hebron in hereditatem sibi a Deo promissam, eo quod alii exploratoribus detrahentibus terræ promissæ ipse sequutus sit Dominum.

1. HOC est, quod possederunt filii Israël in Terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarum per tribus Israël:

2. sorte omnia dividentes, * sicut præceperat Dominus in manu Moysi, novem tribubus, & dimidiæ tribui.

3. Duabus enim tribubus, & dimidiæ dederat Moyses trans Iordanem possessionem: absque Levitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos:

4. sed in eorum successerunt locum filij Ioseph in duas divisi tribus, Manassæ & Ephraim: nec acceperunt Levitæ aliam in Terra partem, nisi urbes ad habitandum,

Num. 18. 20.

Num. 18. 20.

Num. 34. 13.

dum, & suburbana earum ad alenda iumenta & pecora sua.

* Num. 14. 24.

* Num. 13. 4.

Ergo anno 7. postquam ingressi sunt terram hanc, quam adierunt post annos 38.

à missione Calebi & Cadesbarne.

* Deut. 2. 14.

Unde colligitur Iosue interrogans de bellandis Chananeis impendisse, cum anno 2560.

terminandum: Atque hinc, annos intermissionis legis incipere, scilicet, anno M. 2560.

Ant. Chr. 1444.

Eccl. 46. 11.

† Id est agros & villas illius: ipsa urbe cum suborbis reservata & sacerdotibus in civitatem refugii tradita.

Inf. 21. 13. & 1. Par. 6. 56.

* Sup. 11. 23.

Sors tribus Iudæ, civitates & ville earum: Othoniel accipit Axam filiam Calebi, eo quod obtinuit Cariath Sepher, additurque ei terra irrigua.

CAPUT XV.

1. **I**gitur sors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: * A termino Edom, desertum Sin contra Meridiem, & usque ad extremam partem australis plage.

* Num. 34. 3.

Anno M. 2560.

Hæc in Gaugalis distributa facta videtur. Ex culis occasio ne Caleb ad petendam Hebronem accessit, sup. 14. 7.

2. initium eius a summitate maris salissimi, & a lingua eius, quæ respicit Meridiem.

3. Egrediturque contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sina: ascenditque in Cadesbarne, & pervenit in Esron, ascendens ad Addar, & circueiens Carcaa,

4. atque inde pertransit in Asemona, & perveniens ad Torrentem Ægypti: eruntque termini eius mare magnum hie erit finis meridiana plage.

5. Ab Oriente vero erit initium, mare salissimum usque ad extrema Iordanis: & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanis fluvium.

6. ascenditque terminus in Beth Hagla, & transit ab Aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boën filij Ruben:

7. & tendens usque ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex adverso Ascensionis Adommim, ab australi parte torrentis: transitque aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontem rogel.

8. ascenditque per convallem filij Ennon ex latere Iebusæi ad Meridiem, hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate Vallis Raphaïm contra Aquilonem.

9. pertransitque a vertice montis usque ad fontem aquæ Nephthoa: & pervenit usque ad vicos montis Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, urbs silvarum.

10. & circuit de Baala contra Occidentem, usque ad montem Seïr: transitque iuxta latus montis Iarim ad Aquilonem in Chesson: & descendit in Bethsames, transitque in Thamma.

11. & pervenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturque Sechrona, & transit montem Baala: pervenitque in Iebneel, & magni maris contra occidentem fine concluditur.

12. hi sunt termini filiorum Iudæ per circuitum in cognationibus suis.

13. Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iudæ, sicut præceperat ei Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est Hebron.

* Iudic. 1. 10. & 20. Num. 13. 23. & cap. 14. v. 24.

14. * Delevitque ex ea Caleb tres filios Enac, Sesaï & Ahiman & Tholmai de stirpe Enac.

15. Atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id est, civitas litterarum.

16. Dixitque Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, & ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem.

17. Cepitque eam Othoniel filius Cenez frater Caleb junior: deditque ei Axam filiam suam uxorem.

18. Quæ cum pergerent simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre suo agrum, suspiravitque ut sedebat in asino. Cui Caleb: Quid habes, inquit?

19. At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terram australem & arentem dedisti mihi, iunge & irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguum superius & inferius.

20. Hæc est possessio tribus filiorum Iudæ per cognationes suas.

21. Erantque civitates ab extremis partibus filiorum Iudæ iuxta terminos Edom a Meridie: Cabseel & Eder & Iagur,

22. & Cina & Dimona & Adada,

23. & Cades, & Asor, & Iethnam,

24. Ziph & Telem & Baloth,

25. Asor nova & Carioth, Hesron, hæc est Asor.

26. Amam, Sama, & Molada,

27. & Asergadda & Hassemon & Bethphelet,

28. & Hasersual & Bersabee & Baziothia

29. & Baala & Iim & Esem,

30. & Eltholad & Cesil & Harma,

31. & Siceleg & Medemena & Senseenna,

32. Lebaoth & Selim & Aën & Remon. omnes civitates viginovem, & ville earum.

33. In campestribus vero: Estaol & Sarea & Asena,

34. & Zanoë & Ængannim & Taphua & Enaim,

35. & Ierimoth & Adullam, Socho & Azeca,

36. & Saraïm & Adithaim & Gedera & Gederothaim: urbes quatuordecim, & ville earum.

37. Sanan & Hadassa & Magdalgad,

38. Delean & Masepha & Iethel,

39. Lachis & Bascath & Eglon,

40. Chebbon & Leheman & Cethlis

41. & Gideroth & Bethdagon & Naama & Maceda: civitates sedecim, & ville earum.

42. Labana & Ether & Asan,

43. Iephtha & Esna & Nesib,

44. & Ceila & Achzib & Maresa: civitates novem, & ville earum.

45. Accaron cum vicis & villulis suis.

46. Ab Accaron usque ad mare: omnia quæ vergunt ad Azotum & viculos eius.

47. Azotus cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis & villulis suis, usque ad torrentem Ægypti, & mare magnum terminus eius.

48. Et in monte: Samir & Iether & Socoth

49. & Danna & Cariathsenna, hæc est Dabir:

50. Anab & Istemo & Anim,

51. Gosen & Olon & Gilo: civitates undecim & ville earum.

52. Arab & Ruma & Esaan,

53. & Ianum & Beththaphua & Apheca,

54. Athmatha & Cariath Arbe, hæc est Hebron, & Sior: civitates novem, & ville earum.

55. Maon & Carmel & Ziph & Iota,

56. Iezraël & Iucadam & Zanoë,

57. Aceaïn, Gabaa & Thamma: civitates decem, & ville earum.

58. Halhul, & Bessur, & Gedor,

59. Mareth, & Bethanoth, & Eltecon: civitates sex & ville earum.

60. Cariathbaal, hæc est Cariathiarim urbs silvarum, & Arebba: civitates duæ, & ville earum.

61. In deserto Betharaba, Meddin, & Sachacha

62. & Nebsan, & civitas salis, & Engaddi: civitates sex, & ville earum.

63. Iebuseum autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filij Iudæ delere: habitavitque Iebuseus cum filiis Iudæ in Ierusalem usque in præsentem diem.

CAPUT XVI.

Sors Ephraim, urbes & viculi earum, mansitque inter eos Chananeus tributarius.

1. **C**ecidit quoque sors filiorum Ioseph ab Iordane contra Iericho & aquas eius, ab Oriente: solitudo quæ ascendit de Iericho ad montem Bethel:

2. & egreditur de Bethel Luza: transitque terminum Archi, Ataroth,

3. & descendit ad Occidentem iuxta terminum Iephleti, usque ad terminos Beth horon inferioris, & Gazer: finiunturque regiones eius mari magno:

Eodem ann. 2560.